

rate hertil, og det skal ikke være opfyldt for at blive medlem af EU.

De central- og østeuropæiske lande vil få klare fordele ved at deltage i euroen i form af blandt andet lav inflation og rente samt stabile valutaforhold. Derfor er der en konvergensproces før eurodeltagelse. Det er de enkelte lande, der selv træffer beslutningen om, hvornår de vil være med i eurosamarbejdet. Det er også regeringens holdning.

Spm. nr. S 3806

Til statsministeren (12/9 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan statsministeren bekræfte, at den indskrænkning af retten til aktindsigt som EU's udenrigsministre vedtog i slutningen af juli - meddelt i udenrigsministeriets notat af 28. juli til Europaudvalget, bilag nr. 1412 - er vedtaget uden hjemmel i Amsterdamtraktaten og uden om de regler om blandt andet inddragelse af EU-parlamentet, som fremgår af Traktaten og at udenrigsministrenes beslutning derfor er ugyldig?«

Begrundelse

Desværre tyder alle foreliggende kendsgerninger nu på, at EU's udenrigsministre groft og med fuld viden herom har overtrådt Amsterdamtraktaten. Udenrigsministrenes beslutning om begrænsning af aktindsigt vedrørende dokumenter inden for den fælles udenrigs- og forsvarspolitik er et regulært kup. Lederen af Parlamentets grønne gruppe Heidi Hautala taler ligefrem om »et militærkup« og beklager sig over at udenrigsministrene på denne måde har sat Traktatens bestemmelser om EU-parlamentet ud af kraft. Spørgeren vil derfor opfordre statsministeren til nu at gribe ind, da det jo desværre ikke kan forventes at udenrigsministeren aktivt vil bidrage til afklaring af et traktatbrud, som han selv har godkendt. Spørgeren går ud fra at statsministeren ikke har haft kendskab til denne skandale. Begrænsninger i aktindsigt kan naturligvis kun vedtages med hjemmel i den gældende Amsterdamtraktat. Udenrigsministrene har ikke sikret sig et retsgrundlag og har ikke overholdt den fremgangsmåde som gælder i sådan-

ne sager, nemlig bestemmelserne i Traktatens artikel 255, stk. 2 og 3 og artikel 207, stk. 3. Disse bestemmelser indebærer blandt andet, at EU-parlamentet skal inddrages. Det er ikke sket, og det er formentlig helt bevidst, at ministrene har koblet parlamentet ud, for her ville ministrenes beslutning uden tvivl blive mødt med kraftige indsigelser. Ifølge artikel 207 skal Rådet i sin forretningsorden have regler om, på hvilke betingelser offentligheden skal have aktindsigt i Rådets dokumenter. Rådet har imidlertid ikke overholdt Traktaten og har slet ikke udarbejdet sådanne regler. I stedet for at udarbejde regler, der sikrer åbenhed, sådan som unionstilhængerne lovede forud for vedtagelsen af Amsterdamtraktaten, går man nu den modsatte vej med simpelthen område for område helt at opheve aktindsigten i strid med Traktaten.

Svar (22/9 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for udenrigsministeren, som har oplyst følgende:

»Beslutningen om at ændre reglerne om aktindsigt i Rådets dokumenter med henblik på at kunne fritage højt klassificerede ESDP-dokumenter for aktindsigt er vedtaget i medfør af artikel 207 (tidligere artikel 151) i Traktaten om oprettelse af det Europæiske Fællesskab. Det var det hjemmelsgrundlag, som Rådet i 1993 anvendte ved vedtagelsen af sine regler om aktindsigt, jf. Rådets afgørelse om aktindsigt af 20. december 1993 (93/731), og som dermed er lagt til grundlag for vedtagelsen af beslutningen om ændring af afgørelsen fra 1993.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 3808

Til statsministeren (12/9 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren oplyse, om skatteministerens udmelding om, at Danmark bør opgive voretten på vigtige dele af skatteområdet, skal tages som udtryk for, at den danske regering nu bøjer sig for det massive fransk-tysk-italienske krav om en stor og omfattende Nice-traktat, og at regeringen derfor grundlæggende har ændret forhandlingslinje på regeringsskonferencen og